

160 let lesnického školství v severovýchodních Čechách

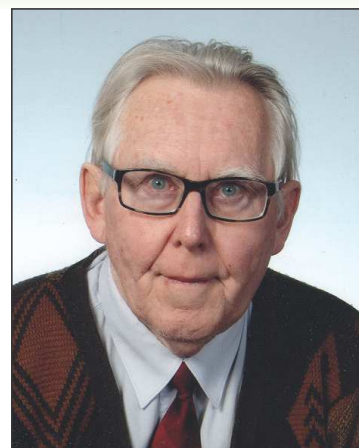
PhDr. Jiří Uhlíř

Historie a současnost

Bělá pod Bezdězem (1855–1904)

Zákupy (1904–1945)

Trutnov (1945–2015)

Úvod

V pátek a v sobotu 26. a 27. června 2015 Česká lesnická akademie Trutnov – střední lesnická škola a vyšší odborná škola – si připomíná **70 let existence středního lesnického školství v okresním městě Trutnově**, vstupní bráně do nejvyšších českých hor, do Krkonoš. Současně trutnovské lesnické školy mají zcela legitimní právo oslavovat 160. výročí založení první veřejné lesnické školy v Čechách (Bělá pod Bezdězem – 1. 5. 1855), která znamenala první vývojový předstupeň trutnovských lesnických škol.

Historické poznání potvrzuje kontinuitu školy založené Českou lesnickou jednotou 1. května 1855 v Bělé pod Bezdězem a v roce 1904 přemístěné do Zákup u České Lípy a posléze dne 28. srpna 1945 přeložené ze Zákup do Trutnova.

160 let od založení lesnické školy v Bělé pod Bezdězem (1855–1904) a v Zákupěch (1904–1940), přeložené roku 1945 do Trutnova

Ke konci 18. století vzniklo v Čechách a na Moravě několik soukromých, tzv. **mistrovských lesnických škol** (Blatno u Chomutova 1773–1791; Zlatá Koruna u Českého Krumlova 1795–1844; Nové Hrady 1805, Lednice na Moravě 1795 ad.), které však zpravidla brzy zanikly. O zřízení **veřejných lesnických škol** se začalo sice uvažovat již od počátku 19. století, ale teprve po vzniku lesnických spolků byl vytvořen předpoklad k jejich otevření. O vybudování **státní lesnické školy** nebylo možno ještě v devatenáctém století uvažovat, neboť **převážná většina lesů v zemích Koruny české byla v soukromém vlastnictví šlechticů nebo církve, tzv. lesní velkostatky. Státní správa si proto zajišťovala potřebnou kvalifikaci lesníků pouze zavedením povinných státních zkoušek.**

Prvním oficiálním požadavkem na zřízení veřejné lesnické školy je výnos ministerstva zemědělství a hornictví ze dne 23. 6. 1850, v němž se navrhuje zřízení dvouleté lesnické školy se sídlem ve středních Čechách. Realizovat tento záměr se podařilo až České lesnické jednotě (Der böhmische Forstverein), prvnímu lesnickému spolku v celém Rakousku ustanovenému v roce 1848, která 3. srpna 1852 zvolila na svém zasedání sedmičlennou školskou komisi. Její jednání se státní správou nemělo však valný úspěch. K zakládání lesnických škol přispěl požadavek rakouského ministerstva orby z roku 1852 na skládání veřejné zkoušky pro lesní hospodáře i nově vydaný zákon lesní z roku 1852 v českých zemích zakotvený císařským patentem ze dne 3. prosince 1852, číslo 250 ř. z. Byl velmi moderní právní úpravou v oblasti lesnictví a přinášel nové principy lesního hospodaření. Lesy na základě vlastnického principu rozdělával do tří kategorií: na hvozdy říšské (státní), lesy obecní (městské a venkovské), lesy soukromé (majiteli státní občané, církevní řády nebo kláštery).

Zatímco první spolková dvoutřídní lesnická škola v Úsově na Moravě, založená z iniciativy lesního inspektora Fridricha Bechtela (1800–1868) a slavnostně otevřena dne 3. října 1852, rovněž dvouletá se už rozbíhala, v Čechách se řešily dva velmi závažné problémy: kde bude lesnická škola umístěna a z čeho bude finančně zajištěna. Problematiku velkoryse vyřešil **tehdejší předseda České lesnické jednoty, šlechtic – hrabě Christian Waldstein († 1904), který se rozhodl uvolnit pro účely lesnické školy svůj zámek v Bělé pod Bezdězem.** Jednota zároveň vyzvala majitele lesů v Čechách, aby po dobu nejméně šesti let přispívali na zřízení a udržování lesnické školy příspěvkem 30 krejcarů na každých 100 jiter (1 rakouské plošné jitro = 0,5755 ha) lesní půdy. Státní správa se konečně zavázala přispět pro první dva roky na provoz školy částkou 1400 zlatých. Tím se podařilo opatřit nezbytné finanční

prostředky a **lesnická škola byla otevřena dne 1. května 1855. Slavnostní otevření Böhmische Forstschule (České lesnické školy) v Bělé pod Bezdězem (Weisswasser) se uskutečnilo dne 6. května 1855 za účasti zástupců úřadů, majitelů lesů, mnoha lesníků a hostů.** Jak už německý název napovídá, **vyučovací jazyk byl německý**, což bylo vcelku běžné a nezapomeňme, že je to za Bachova absolutismu. Rovněž na Moravě v Úsově se od 3. října 1852 vyučovalo německy na obdobné lesnické škole, z níž do Bělé přešel první ředitel bělské lesnické školy **Robert Micklitz** (1818–1898), vynikající učitel lesnických věd. Hned na začátku je třeba zdůraznit, že škola v Bělé měla vynikající lesníky, jejichž jména dodnes neztratila zvuk. Vzpomínku si především zaslouží český profesor **dr. Emanuel Purkyně** (1831–1882), syn slavného českého přírodovědce, zakladatel lesnické klimatologie a meteorologie; **Bedřich Judeich** (1828–1894), pozdější ředitel lesnické akademie v německém Tharandtu; dobříšský lesmistr **Ferdinand Fiscali** (1827–1907), ředitel školy po dobu 28 let (1866–1894), upřímný Čech a vlastenec, **Julius Wiehl** (1847–1917), vrchní lesní rada, ředitel panství a zakladatel lesnicko-loveckého musea pro zemi Moravskou, vynikající absolvent bělské lesnické školy ad. Také mezi **absolventy bělské lesnické školy nalezneme mnoho významných českých lesníků**: Leopold Anger (1875–1947), Josef Černý (1880–1955), lesnický spisovatel a ředitel lesnické školy v Domažlicích; Rudolf Hacker (1859–1920), lesnický vynálezce a zlepšovatel, lesní rada a majitel velkoškok v Hradci Králové-Pouchově; Ing. Antonín Holub (1865–1955), spisovatel, čestný lesmistr města Plzně; Hugo Konias (1891–1954), významný lesnický pěstitel v Opočně v Podorlicích; František Málek (1860–1925), spisovatel-dramatik, řezbář; Ing. Waldemar Maresch (1872–1939), vynikající pěstitel černínských lesů a spisovatel; Jan Seidl (1864–1916), lesnický publicista; Ing. Ferdinand Sekyrka (1865–1940), profesor lesnických škol v Písku, publicista ad.

V prvním ročníku lesnické školy v Bělé p. B. v roce 1855 zasedlo 32 žáků a prvními jejich učiteli byli vedle ředitele R. Micklitze, vyučujícího lesní hospodářství, učitel přírodních věd Robert Kropp z Drážďan, učitel matematiky prof. dr. Franz Baur z Darmstadtu, asistent pro lesnické vědy Julius Schumann, lesní kandidát z Eisenachu.

Cíl nové školy byl zřejmý z § 1 jejího statutu: „Účelem zřizované lesnické školy je teoretickými a doplňujícími přednáškami lesnických věd a dále praktickým cvičením a vysvětlením vychovat žáky lesnické školy na kvalifikované lesní správce.“ Jako základní předchozí vzdělání se požadovalo absolvování nižší reálky (3 třídy) nebo gymnasia (4 třídy). Dále byl vyžadován dvouletý, výjimečně jednoletý praktický výcvik u lesního úředníka (učebního pána). **Škola byla dvouletá, školné činilo 40 zlatých ročně. Učební plán vypracoval lesní rada Veselý.**

Žáci bydleli mimo ústav, pouze chudým bylo v zimě umožněno užívat jednu vytápěnou místnost v zámku. Nezámožným žákům, jejichž otcové byli členy České lesnické jednoty, byla poskytnuta **stipendia**. **Během studia byli žáci povinni předkládat sbírky pupenů, květů, semen, rostlin, dřev, hmyzu a kamenů.** Pro slavnostní příležitosti byla zavedena **lesnická uniforma**. Zkoušky se konaly vždy na konci pololetí za přítomnosti zástupců školské komise. Prvním absolventům školy z r. 1857 stát umožnil umístění ve státních lesích a po tříleté praxi zkoušku pro lesní hospodáře.

Přes úspěšné výsledky školy nebyla její pozice nikterak pevná a musela se bránit útokům ze všech stran. Těmito poměry znechucen dal první ředitel školy R. Micklitz na podzim r. 1858 výpověď a na jaře následujícího roku 1859 se navrátí do lesnické školy v Úsově na Moravě. Tíživá byla i finanční situace, poněvadž prostředky byly zajištěny jen do roku 1862. V té době profesor Josef Krejčí a prof. J. Ev. Purkyně uvažovali o přeložení bělské školy do Písku. Nejistota dalšího osudu se vznášela jako stín nad školou a působila depresivně zejména na učitelský sbor. Škole hrozilo uzavření, a proto také nebyli v r. 1861 přijati žádní žáci do prvního ročníku. Situace se zlepšila teprve po ustavení školského lesnického spolku v Čechách (Forstschulverein) na jaře 1862. Hlavním účelem tohoto spolku bylo udržovat a spravovat Lesnický ústav (Forstlehranstalt) v Bělé p. B. Péči školského spolku byl přepracován učební plán a statut ústavu, takže **rok 1862 znamenal významnou kvalitativní změnu ve vývoji lesnického školství v Čechách.**

Ředitelem znovu otevřeného ústavu byl jmenován **Friedrich (Bedřich) Judeich** (1828–1894), dosavadní lesmistr na panství u hraběte Morzina ve Vrchlabí. Tento zkušený lesník se širokým rozhledem dal ústavu pevný základ. Učitelský sbor i žáci se zasloužili o doplnění sbírek a vybudování dalších školních zařízení. Sám Judeich věnoval škole sbírku 14 tisíc brouků. **V r. 1864 byla z iniciativy dr. Em. Purkyně při ústavu zřízena meteorologická stanice a r. 1879 dešťoměrné (srážkoměrné) stanice a do správy byl převzat bývalý obecní les jako školní objekt.** V témže roce byl Judeich vyzván, aby vypracoval návrh na novou úpravu lesnického školství. Jeho návrh, i pro dnešní dobu poučný a podnětný, byl zveřejněn r. 1865 ve Spolkovém časopise Vereinschrift für Forst-, Jagd- und Naturkunde (sešit 8, s. 20–45). Za jeho působení se rozšiřuje klasifikace z původních tří stupňů na dnes užívaných pět. Přepracovává osnovy a vyučovací předměty rozděluje na základní, odborné a pomocné.

Ke škodě českého lesnického školství byl Judeich v r. 1866 povolán do funkce ředitele Lesnické akademie v Tharandtu a na jeho místo nastoupil dobříšský lesmistr **Ferdinand Fiscali** (1827–1907), který již dříve vyučoval po tři roky na lesnické škole v Úsově. Jmenování Fiscaliho současně ředitelem všech lesů valdštejského velkostatku (r. 1869) přispělo k úspěšnému spojení školy s lesnickou praxí. Fiscali působil na škole plných 28 let (1866–1894). Za jeho éry se zkvalitnila teoretická výuka, obohatily se učební sbírky, prosadil též zařazení bělské i úsovské lesnické školy (1852–1867), přemístěné do Sovince (1867–1895) a později do Hranic na Moravě v roce 1896, kde funguje dosud, aby tehdy obě školy byly zařazeny mezi odborné lesnické školy. Lesnický kongres ve Vídni v roce 1877 totiž vyhlásil třístupňové dělení lesnických škol v Rakousko-Uhersku na mistrovské, odborné lesnické a vysoké školy lesnické. V r. 1879 zřídila Česká lesnická jednota z podnětu profesora bělské lesnické školy dr. Emanuela Purkyněho při škole dešťoměrnou stanici.

Mezitím jméno bělské lesnické školy pronikalo i na širší veřejnost. Ke konci 19. století **se škola podílela svou expozicí i na řadě důležitých výstav** – na světové výstavě ve Vídni (1870), na zemědělsko-lesnické výstavě v Praze (1883) a ve Vídni (1890), na Zemské jubilejní výstavě v Praze (1891). Na všech těchto výstavách sklídila škola mimořádný úspěch a získala řadu čestných diplomů a medailí.

V roce 1895 byla dvouletá škola přeměněna na tříletý Vyšší lesnický ústav (Höhere Forstleranstalt in Weisswasser) v Bělé p. B. Přitom se změnila organizace, učební plán i zkušební řád, které byly znovu upraveny v r. 1901 za ředitele **Ing. Stefana Schmida** (1870–1932), který řediteloval vůbec nejdéle, celkem 31 let v letech 1901–1932 v Bělé i pak v Žákupech.

Začátek 20. století zastihl školu v přípravách na přestěhování do Zákup u České Lípy. Hlavní důvodem pro přeložení byly nedostatečné prostory v bělském zámku, poněvadž se několikanásobně zvýšil počet žáků i vyučujících a mnohonásobně se rozšířily kabinetní sbírky.

Také stále více pocítovaná nutnost zřídit žákovský domov hrála při opuštění Bělé p. B. nemalou roli. Po několikaletém jednání byla na jaře 1903 převzata z majetku císařské rodiny na 60 let do správy budova bývalého cukrovaru v Žákupech u České Lípy i s přílehlými pozemky (7, 15 ha). Během téměř celého roku byly prováděny nezbytné přestavby a úpravy na náklad císařské pokladny.

V Bělé pod Bezdězem skončilo vyučování na lesnické škole dne 23. června 1904 po 49 letech provozu. Dne 20. srpna 1904 byla budova zámku a školy vrácena lesní správě hraběte Waldsteina, který se toho nedožil, neboť umírá 1. srpna 1904. **Činnost nové školy v Žákupech začala úředně 1. srpna 1904, vyučování pak 2. října 1904.** Po vzniku samostatného československého státu se škola stává státní. Nadále je ponechán vyučovací jazyk německý a do výuky se zavádí povinně nově český jazyk jako jazyk státní.

V roce 1922 je škola reorganizována na čtyřletou vyšší lesnickou školu (Höhere Forstschule) s maturitními zkouškami a od roku 1925, kdy je zestátněna, nese oficiální název Staatliche deutsche höhere Forstschule in Reichstadt (Státní německá vyšší lesnická škola v Zákupch). Dne 21. září 1938 československá vláda přijala Hitlerovy požadavky vnucené jí velmocemi Velkou Británií, Francií a Německem. Po odtržení pohraničního území Sudety přešla zákupská lesnická škola do německé říše, do Německa. V roce 1940 se po 36 letech (1904–1940) existence na ni přestalo vyučovat. Samotná škola však nebyla oficiálně zrušena, a existovala právně nadále.

Zákupská lesnická škola byla na svou dobu moderně vybavenou státní vyšší lesnickou školou. Byla školou internátního typu. Ubytování studentů bylo vcelku komfortní ve 33 dvoulůžkových a 6 třílůžkových pokojích. Měla ústřední vytápění i teplou vodu čtyřikrát do týdne na internátě, samostatnou lékařskou péči denně od 7. 30 hodin. V neděli v aule se sloužila slavnostní mše svatá. Škola měla samostatné poštovní doručování, botanickou zahradu (3 ha) a od jara 1905 arboretum s více jak 1000 druhy variet lesních dřevin, lesní školku (1 ha), meteorologickou pozorovací stanici, pokusnou stanici lesnickou (1926–1939) atd.

Bělskou a zákupskou lesnickou školu v letech 1855–1940 během 85 let její existence na území Čech, ČSR a Protektorátu ukončilo 2 435 absolventů z Čech, Moravy, Slezska, Slovenska, Rakousko-Uherska, Rakouska, Rumunska, Francie, Maďarska, Itálie, Německa ad. I když šlo o lesnické školy s vyučovacím jazykem německým, významně zasáhly do našeho lesnictví, zejména za éry bělské. Mezi nejprogresivnější její ředitele patřil **Ing. Stefan Schmid** (1870–1932), který na škole působil 31 let a zesnul nečekaně v aktivní službě 1. května 1932. Zasloužil se o přemístění bohatých sbírek z Bělé do Zákup, o vypracování nových učebních osnov, zkvalitnění vyučování, zvýšení náročnosti přijímacích i závěrečných zkoušek: písemných, praktických i ústních. Inicioval každoroční pořádání střeleckých závodů o hodnotné ceny (například dalekohled, revolver, vykládaná tabatěrka). V roce 1927 byla při zákupské škole zřízena lesnická výzkumná stanice.

Předposledním ředitelem zákupské školy byl český pedagog **Ing. Karel Bohutínský** (1877–1942) v letech 1932–1937, působil na škole od r. 1900 do 1937, kdy po celoživotní pedagogické práci odešel 1. června 1937 na odpočinek s pochvalným uznáním ministra zemědělství do Prahy, kde zemřel. V r. 1937 jej vystřídal **Dr. Ing. Eduard Kuča** (1899–1988), rodák ze Vsetína a absolvent Vysoké školy zemědělské a lesnické v Brně. „*Za jeho působení se škola stává stále více duševním centrem sudetoněmeckých lesníků, její odborná úroveň trvale zůstává na vysoké úrovni. Po záboru Sudet (Aschlußnas das Deutsche Reich) mají studenti povoleno dokončit studium – škola je vedena jako „lesnická škola říšského typu“ a v roce 1940 je uzavřena. . . Výnosu o možnosti poněmčení využil i poslední ředitel Dr. E. Krča, který změnil své příjmení*“ na Prof. Dr. Ing. Eduard **Kirwald** (tolik Dr. Ing. Eugen Král, CSc., 1996: 41). Za druhé světové války byl v budově školy zřízen německým wehrmachtem vojenský lazaret, polní vojenské obvaziště a nemocnice.

Po osvobození, po květnu 1945 byly sbírky a učební pomůcky zajišťovány Ministerstvem školství a osvěty z Prahy v gesci ústředního inspektora lesnických škol ČSR Ing. Jaroslava Trnky (1892–1974), který přímo do Zákup poslal i zvláštního pracovníka, z jehož vzpomínky citujeme.

Lesník Jan Blahout, pamětník a autor otištěné vzpomínky „Likvidace lesnické školy v Zákupěch a stěhování sbírek do Trutnova v roce 1945“, otištěné v almanachu „Padesát let lesnického školství v Trutnově 1945–1995“ (Trutnov, SLŠ září 1995, s. 20–21) „*pověřený zajištěním sbírek, učebních pomůcek a inventáře a rozslání na školy podle pokynů tehdejšího [ústředního inspektora lesnických škol z Ministerstva školství a osvěty v Praze] Ing. Jaroslava Trnky (1892–1974) a současně dát do pořádku i budovu.*“ Na základě svědectví starousedlíků, „domorodců“ a současníků nacistické okupace v Zákupěch z let 1938–1945 na mé vyžádání napsal vzpomínku a zaslal mi ji v roce 1965. Ale tehdejší komunistická cenzura ji nedovolila tehdy otisknout. Teprve po pádu komunistické totality jsem ji mohl zveřejnit až v roce 1995 v almanachu Padesát let lesnického školství v Trutnově 1945–1995 (Trutnov září 1995, strana 20–21). Lesník Jan Blahout zde píše:

„Když škola německá předávala budovu německé armádě, všechny sbírky byly uloženy do patřičných kabinetů a tyto uzamkla. V květnu 1945 opustila armáda okupantů budovu a do školy se nastěhovala armáda ruská. V polovině června odešli ze školy Rusové a budova byla dána všanc našim lidem, kteří se houfně stěhovali do pohraničí.“ Dále vydává svědectví o devastaci celého objektu zákupské lesnické školy. „*Povšechný obraz byl takový. Vchody do budovy většinou rozbité, zámky utrhané nebo dveře rozštípané. Kabinety, ve kterých byly uloženy sbírky a pomůcky, všechny vypáčeny nebo dveře rozbité, věci poškozené a rozkradené. Nejzachovalejší byl ještě kabinet zoologický. V tomto vycpaniny byly uloženy většinou v zasklených skříních, bylo na ně vidět, ale preparáty lihové, ba i formalinové všechny rozbité a tekutina pryč. Přístroje geodesie a mikroskopy rozbité a součástky rozhozené a čočka nikde žádná, některé součástky jsem našel až v parku. Byly toho dvě bedny, které jsem poslal do Prahy na adresu nějakého závodu, udanou panem ing. Trnkou.*

Co bylo ještě zachovalé, byl obsáhlý herbář. Bylo toho několik beden, skoro půl vagonu a byl poslán do Prahy do musea. Potom jsem také dostal od správy musea [Národního musea v Praze – pozn. JU.] dopis, že došel v pořádku, ale že byl částečně napaden hmyzem a že musel být desinfikován. To ovšem nebylo naší vinou. – Pan ing. Trnka tam byl za mnou několikrát a dával dispoziční kam co poslat a hlavně chtěl co nejvíce vybavit hájenskou školu v Táboře. Ale já jsem hodně přál škole v Trutnově a mnohé věci, které jsem měl poslat do Tábora, jsem poslal tam k vám. . . Opakuji ještě kam se věci hlavně posílaly. Učební pomůcky a sbírky do školy do Trutnova a Tábora, inventář, tj. lavice, stoly, skříně a tabule část do Tábora, část do pomologické školy do Lednice na Moravě a něco málo také do školy do Písku. Všechna odborná literatura byla poslána na vysokou školu do Prahy.“ Tolik z publikované vzpomínky přímého svědka a pamětníka dalších osudů zákupské lesnické školy po Květnu 1945 lesníka Jana Blahouta.

V roce 1945 už lesnická škola nebyla v Zákupěch obnovena, ale z podnětu československé vlády a Ministerstva školství a osvěty v Praze **byla lesnická škola přeložena ze Zákup do Trutnova**. Zde bylo dne 15. října 1945 zahájeno vyučování ve dvou třídách prvního ročníku Státní vyšší lesnické školy v Trutnově s vyučovacím jazykem českým a zde lesnické školy působí už 70. rokem (1945–2015). Současná Česká lesnická akademie (ČLA) v Trutnově je z hlediska právně historického jedinou, nezpochybnitelnou a oprávněnou nástupkyní středních lesnických škol v Bělé p. B. a v Zákupěch, odkud byla na základě výnosu Ministerstva školství a osvěty ČSR v Praze z 28. 8. 1945, čís. A 79. 944/45–IV přeložena ze Zákup do Trutnova, což stvrdil i dokument vlády Československé republiky, která na své schůzi dne 20. listopadu 1945, (intimát úřadu předsednictva vlády ze dne 22. listopadu 1945, č. 15. 874–III–1090/45) schválila přeměnu bývalých 22 rolnických a 1 lesnické školy s německým jazykem na zemědělské školy a jednu lesnickou (jako 23. ve výčtu) s vyučovacím jazykem českým (vizte oficiální Věstník ministerstva školství a osvěty (v Praze), ročník 1945, sešit 13 ze dne 20. 12. 1945, s. 140, článek 133, kde se vysloveně píše „**vyšší lesnická škola v Zákupěch byla přeložena do Trutnova**“.

Právem může slavit současná Česká lesnická akademie (ČLA) Trutnov v červnu 2015 již 160 let od založení svých předchůdkyň (1855–2015).

Prameny a literatura, převážně v němčině, z níž čerpám, je uvedena ve dvou mých – Uhlířových dvoudílných „Bibliografiích lesnického školství na území Československa v letech 1850–1968“ (Hradec Králové, KPÚ květen 1970, 535 stran) a ve 2. dílu „za léta 1969–1992“ (Praha, Ministerstvo zemědělství ČR v prosinci 1992, 342 stran). Zejména vděčně využívám fakta a informace z německých jubilejních ročenek a pamětních spisů lesnických škol v Bělé p. B. a v Zákupcích z roku 1905, 1935 a 1964. Dále viz Eugen Král, Počátky lesnického školství ve vztahu k lesnické škole v Trutnově in: Sborník lesnické školy Trutnov, řada I. – č. 1 – 1996, Trutnov SLŠ květen 1996, s. 37–56.

Řízení a správa školy

V letech 1945–1950 řídilo školu Ministerstvo školství a osvěty v Praze, r. 1951–1956 Ministerstvo lesů a dřevařského průmyslu (správa pro lesy a dřevařský průmysl), v letech 1957–1961 opět řízena Ministerstvem zemědělství a lesního hospodářství a spravována stejnojmenným odborem KNV. Od roku 1961 po územní reorganizaci až do zrušení krajů v roce 1990 byla řízena Ministerstvem školství a spravována odborem školství VčKNV v Hradci Králové. K 1. září 1990 získala škola právní subjektivitu a je nadále řízena Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR v Praze a spravována Školským úřadem v Trutnově do 30. 9. 2001 a od 1. 10. 2001 dosud spravována odborem školství, mládeže a tělovýchovy Krajského úřadu Královéhradeckého kraje v Hradci Králové.

Typy škol a studijní formy

Od října 1945 až dosud je v Trutnově čtyřleté řádné denní studium lesnictví ukončené maturitou. Škola měla různá pojmenování v obecně známých zkratkách: SVLŠ (1945–1949), VLŠ (1949–1952), SLTŠ (1953–1955), LTŠ (1956–1961), SLTŠ (1962–1984), SLŠ (1985–1996), SLŠ a VOŠL (1996–2007), ČLA (1. 1. 2008–dosud). V letech 1945–1993 bylo pětileté studium při zaměstnání a čtyřleté dálkové a externí studium SLŠ ukončené maturitou. V letech 1957–1969 probíhalo tříleté studium SLŠ (abituriantské) pro absolventy středních škol ukončené maturitou z odborných lesnických předmětů. V letech 1958–1972 se vyučovalo v tříletém dálkovém studiu nižší LMŠ při zaměstnání, 1959–1964 probíhalo dvouleté denní studium LMŠ, 1961–1968 a 1974–1977 tříleté studium vybraných odborných předmětů SLTŠ (bez maturity). Proto byla zřízena konzultační střediska studia při zaměstnání SLTŠ a LMŠ v Trutnově (od 1. 9. 1954), dále v Teplicích v Čechách (1. 9. 1968, 1978–1982), v Hradci Králové (1962), v Praze (1964) a v Havlíčkově Brodě (1. 9. 1964–30. 6. 1968). Také pro abiturienty SLTŠ bylo v letech 1974–1992 zřízeno dvouleté pomaturitní studium pro pracovníky lesních provozů.

Od 1. 9. 1996 bylo zahájeno vyučování na nově zřízené dvouleté Vyšší odborné škole lesnické, která byla v roce 2003 transformována na tříletou, jež trvá dosud.

Od 1. 9. 2005 bylo opět otevřeno dálkové studium SLŠ.

Naše škola byla od školního roku 2006–2007 konzultačním střediskem bakalářského studia České zemědělské univerzity Praha, která v prostorách školy vyučovala obory **Provoz a řízení myslivosti** a později obor **Hospodářská a státní služba v lesnictví**. Ve školním roce 2014–2015 byla výuka přemístěna zpět do Prahy .

Na základě usnesení č. ZK/23/1454/2007 z 23. zasedání Zastupitelstva Královéhradeckého kraje konaného 13. 9. 2007 došlo ke sloučení SŠLZ Svoboda nad Úpou, VOŠL a SLŠ Trutnov a Školního polesí v Trutnově s tím, že VOŠL a SLŠ Trutnov se stala od 1. 1. 2008 právním nástupcem, který přejal veškerá práva a závazky. SŠLZ Svoboda nad Úpou byla ke dni 31. 12. 2007 zrušena a vyřazena z rejstříku škol a školských zařízení. Dne 25. 10. 2007 na 24. zasedání Zastupitelstva Královéhradeckého kraje byl na základě usnesení č. ZK/24/1534/2007 schválen dodatek č. 2. ke zřizovací listině VOŠL a SLŠ Trutnov, kterým se změnil název organizace s platností **od 1. 1. 2008 na Česká lesnická akademie Trutnov – střední škola a vyšší odborná škola.**